

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 decembrie 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Ioan 4:1-6**: *„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.*

Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume. Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume, și lumea îi ascultă. Noi însă, suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii”.

Îi aducem mulțumire Domnului că ne-am adunat de aproape și de departe. Așa cum cântă poetul de cântare, ei vin din Est și din Vest, ei vin din Sud și din Nord. Ultimul mesaj trebuie să ajungă și va ajunge la toate popoarele și la toate limbile. Așa a vrut-o Domnul, așa a făgăduit și așa se întâmplă în fața ochilor noștri.

Avem o scurtă mărturie despre puternica călătorie misionară în Kuweit și Bahrain. Kuweitul a fost a 164-a țară în care au călcat picioarele mele. Bahrainul a fost a 165-a țară în care am călcat cu picioarele mele în ultimii 55 de ani. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit de la început ca să se deschidă uși și inimi.

Înainte să intrăm în tema noastră doresc să amintesc două dezvoltări catastrofale. În această revistă este scris cu litere mari. Protestanții din Suedia nu mai doresc să I se adreseze lui Dumnezeu la genul masculin, ci ei doresc să I Se adreseze atât la masculin cât și la feminin. Eu mă întreb cât de departe vor să meargă oamenii? În timpul

războiului de treizeci de ani împăratul Suediei a fost pe teritoriul Germaniei și a murit în luptă pentru biruința Reformei. Împăratul a fost ucis în Saxonia, și-a dat viața pentru lucrarea lui Dumnezeu. Iar acum biserica protestantă din Suedia spune ca să nu ne mai adresăm lui Dumnezeu la genul masculin. Cât de departe vor oamenii să meargă? Deja au întrecut măsura cu teoria evoluției. Noi credem realitatea creației și nu teoria evoluției. Noi nu credem nicio singură teorie. Credem doar realitățile divine.

Al doilea lucru care-ți ia graiul este că ei vor să construiască în Berlin o casă care costă 43,5 milioane. În această casă locul din mijloc este destinat creștinismului; de o parte este iudaismul, iar pe cealaltă parte este islamul, și ei doresc ca toate cele trei să fie unificate. Iar pentru această casă sunt alocați 43,5 milioane de euro. Unificarea se întâmplă. Când auzim și vedem astfel de lucruri atunci noi știm cât de târziu este ceasul. Ei toți sunt uniți și vor fi unificați, dar sub Roma.

De ce tocmai în timpul nostru Dumnezeu a dăruit har? „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat*”. De ce El a spus: „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele*”? Dumnezeu Își strânge poporul și apoi se împlinește: „*Tată, Tu în Mine și Eu în ei pentru ca toți să fim una*”. Nu o unificare a religiilor. Ci unitatea divină: Dumnezeu în Hristos, Hristos în noi, nădejdea slavei. Noi doar Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din tot sufletul și din toată inima pentru că în această perioadă de timp deosebită El a dăruit har ca să auzim ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce face El în prezent.

Acum mergem la câteva date care aparțin planului lui Dumnezeu. Pe 11 iunie 1933 i-a fost dată trimiterea fratelui Branham. În Statele Unite n-a existat un bărbat mai simplu ca fratele Branham; avea șapte ani de școală și nu vorbea prea bine limba engleză. Acest lucru l-a spus chiar el însuși că este un „hillbilly english”. Dar Dumnezeu alege ceea ce pare nimic în ochii lumii și folosește aceste vase într-un mod deosebit. Apoi avem trimiterea care i-a fost dată: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. O spun din nou și voi puteți simți puțin durerea mea dacă auzi că în bisericile penticostale nimeni n-a aflat ceea ce a

făcut Dumnezeu în timpul nostru. Cu atât mai mulțumitori ar trebui să devenim și să-I aducem slavă lui Dumnezeu.

Apoi a venit 7 mai 1946 atunci când Îngerul Domnului a venit din lumina supranaturală direct în camera în care se afla fratele Branham. Fratele Branham citea Biblia care îi era așezată în poală. Îngerul Domnului a stat în fața lui, el s-a speriat și a sărit în sus, iar Îngerul Domnului i-a spus: „Nu te teme. Eu sunt trimis din prezența lui Dumnezeu la tine ca să-ți dau însărcinarea”. Îngerul i-a spus amănuntele acestei slujbe, iar fratele Branham a executat întocmai ceea ce i-a fost spus. Mai întâi partea evanghelistică și apoi a venit partea a doua, adică descoperirea pecetilor și a tainelor lui Dumnezeu. Iar noi suntem mulțumitori pentru aceasta.

Fratele Branham a vrut să vină în Elveția. Mai întâi trebuiau să aibă loc cinci adunări, dar în final a rămas să aibă loc doar o singură adunare. Îngerul Domnului a venit și i-a spus: „Să nu faci această călătorie. Întoarce-te înapoi la Jeffersonville și depozitează hrana”. Același Domn care a dat această însărcinare și poruncă a fost Acela care în 2 aprilie 1962 mi-a spus cu o voce poruncitoare: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va sfârși în curând. Eu te voi trimite în alte localități ca să vestești Cuvântul Meu”. Știu că am mai amintit-o de câteva ori, dar tocmai într-un astfel de sfârșit de săptămână de 2 și 3 decembrie îți aduci aminte cu atât mai bine de ceea ce a făcut Dumnezeu prin har.

Voi știți, eu am spus-o deja de câteva ori. Atunci când Domnul a spus: „Va veni o mare foamete. Depozitați alimente”, cu adevărat noi am umplut rafturile. Noi am depozitat hrană naturală pentru că am crezut că vine o catastrofă, dar n-a venit nicio catastrofă. Eu n-am mai putut suporta, l-am sunat pe fratele Branham ca să-l întreb dacă pot să-l întâlnesc. La sfârșitul lui noiembrie am zburat în Statele Unite, iar în 3 decembrie am stat cu el împreună la masă. Acest bărbat al lui Dumnezeu stătea față în față cu mine, iar alături stăteau fratele Banks Wood și Fred Sothman. Fratele Branham și-a închis puțin ochiul drept, iar eu am știut că el se afla într-o altă dimensiune. El a ridicat scurt mâna și a spus: „frate Frank, vrei să-ți spun ce ți-a spus Domnul?”. El a repetat cuvânt cu cuvânt în limba engleză ceea ce îmi spusese mie Domnul în germană. Apoi a mai spus: „Tu ai crezut că va veni o

foamete pământească și voi ați depozitat hrană pământească. Dar Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Sale. Hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul pe care Dumnezeu l-a făgăduit pentru acest timp și este conținut în predicile înregistrate pe benzi”. Acest lucru îl spun cu Biblia deschisă înaintea Feței lui Dumnezeu. El a spus: „Hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul pe care Dumnezeu l-a făgăduit pentru acest timp și este conținut în predicile înregistrate pe benzi”. Iar în final a adăugat: „Așteaptă cu împărțirea hranei până va sosi timpul și vei primi și restul hranei”. Vă puteți închipui ce a însemnat pentru mine acea clipă. Când slujba depozitării hranei a fost încheiată, când mesajul a fost adus, când toate tainele au fost făcute de cunoscut și bărbatul lui Dumnezeu a fost luat în slavă, atunci a sosit timpul meu. Nimeni nu trebuia să-mi spună ceva, eu știam aceasta. Eu m-am întors acasă și am început să îndeplinesc slujba pe care Domnul mi-a încredințat-o. Și astfel Cuvântul Domnului a străpuns până la marginile pământului.

În primul sfârșit de săptămână al lunii mulți din diferite țări s-au conectat și au urmărit vestirea în direct; au fost peste 2700 de conexiuni prin care oamenii au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu și pretutindeni poporul lui Dumnezeu este binecuvântat. Așadar noi ne aflăm în voia lui Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu și avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite și nici n-am alergat după carismatică. Ci noi am făcut ceea ce a spus Dumnezeu: am vestit Cuvântul și am dat mai departe hrana spirituală. Voi cunoașteți Ps. 50:5: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă*”. Acum poporul lui Dumnezeu este adunat, este strâns ca să asculte Cuvântul.

Dar astăzi am pe inima mea să vorbesc despre începutul cu Dumnezeu pe care trebuie să-l facă fiecare dintre noi: salvarea sufletului, iertarea păcatelor, vindecarea de orice slăbiciune. Astăzi am avut o scurtă conversație și pentru prima dată în viața mea acest gând prețios mi-a devenit atât de mare, peste măsură de mare. Noi să nu vestim doar vindecarea. Eu mi-am notat versetele biblice pe care le putem citi. „*Eu sunt Domnul, Medicul tău, care te vindecă*” (Ex. 15:26). Astăzi acest Cuvânt m-a mișcat ca niciodată înainte. Știți de ce? Domnul nostru n-a scris o rețetă cuiva și n-a spus ce terapie trebuie

să urmăm. Ci El a venit la noi și în trupul Său a luat asupra Lui toate bolile noastre. Înțelegeți voi ce vreau să exprim? Nu doar să spui superficial: „*El este Domnul, Medicul meu*”. El, ca Salvator al nostru a venit la noi și ne-a dăruit salvarea prin Sânge. El a venit la noi ca Medic și a luat asupra Lui toate bolile noastre pentru ca în rănile Lui noi să fim vindecați. V-o mai spun o dată: El nu ne-a prescris o rețetă pe care să ne-o dea, nu! Ci în rănile Lui noi suntem vindecați. Permiteți-mi să citesc acest verset biblic pentru ca voi să știți că este scris în Biblia noastră, în Ex. 15:26: „*Eu sunt Domnul, Medicul tău, care te vindecă*”. El a dat călăuziri, S-a prezentat cine este El. El nu este doar Mântuitor, ci El este și Vindecător: „*Eu sunt Domnul, Medicul tău, care te vindecă*” (Ex. 15:26). Să mergem direct la Is. 43 ca să vedem că Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit la noi ca să ne dăruiască mântuirea deplină prin har.

Citim Is. 53:4-5: „*Totuși El suferințele, bolile noastre le-a purtat*”. Luați-o la inimă! Scumpi frați și surori, credeți acest Cuvânt scris aici. Totuși El a purtat bolile tale și ale mele și durerile noastre le-a luat asupra Lui. O mai spun o dată, El nu a prescris o rețetă, El n-a luat și purtat o rețetă. „*El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit*”. Acum urmează partea a doua: „*Dar El era străpuns pentru păcatele noastre...*”. Aici sunt incluse ambele: salvarea sufletului, iertarea păcatelor și vindecarea trupului. Toate aceste trei domenii ne-au fost dăruite de Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru. Mergem mai departe: „*...zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți*”.

Să fim sinceri. Dacă ne lovește o boală mai grea atunci ne vine gândul: „Ce am făcut? Oare de ce mi se întâmplă aceasta mie acum? Este aceasta o pedeapsă?”. Te judeci singur. O mai citim o dată și s-o credem din toată inima noastră. Vers. 5: „*Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți*”.

Atât de sigur cum El a fost rănit atât de sigur noi am fost vindecați. Atât de sigur cum El Și-a vărsat Sângele atât de sigur noi am fost răscumparați. Vă rog s-o luați la inimă! Atunci când ceva vine

asupra voastră să nu vă gândiți că este o pedeapsă. Gândiți-vă că pedeapsa a fost pusă asupra Lui, asupra Medicului, asupra Mântuitorului care a venit la noi și S-a dat pentru noi.

În vers. 6 este spus: „*Noi rățăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

Apoi în cuprins, vers. 10: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui*”.

Aici avem un cuprins scurt a ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei: salvarea sufletului, iertarea păcatelor, vindecarea bolilor noastre, chiar și durerile noastre le-a luat asupra Lui. Să nu uitați niciodată aceasta! Pedeapsa a fost pusă asupra Lui și nu mai poate fi pusă asupra ta pentru că a fost pusă asupra Lui. El a mers pe cruce, Și-a vărsat Sângele, S-a adus Jertfă și ne-a dăruit o răscumpărare deplină prin har. Iar noi avem voie s-o primim din inimă prin credință. V-a devenit mare acest lucru? Că Domnul nostru, ca Salvator, ca Răscumpărător, ca Medic, El a devenit totul pentru noi. El S-a jertfit pentru noi, S-a dat, a rupt scrisoarea care ne învinuia, iar noi putem pleca liberi. Noi putem trăi iertarea păcatelor noastre și de asemenea și vindecarea trupului.

În Ps. 103 avem cele mai cunoscute versete. Aici este adus la un numitor comun tot ceea ce avem în Domnul nostru. În Ps. 103 direct de la început este scris: „*Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt!*”. Acum vine: „*Binecuvintează, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare; El îți satură de bunătăți bătrânețea și te face să întinerești iarăși ca vulturul*” (vers. 2-5). Aici în Vechiul Testament o avem ca anunț, apoi, în realitatea divină aici pe pământ, în Domnul și Răscumpărătorul nostru.

De ce trebuie s-o spun astăzi aici și s-o accentuez în felul acesta? În mijlocul nostru sunt două necesități diferite. Unii care au

nevoie de iertarea păcatelor, iar ceilalți au nevoie de vindecare. Ambele lucruri ne-au fost dăruite de Dumnezeu, și noi le-am primit prin actul divin de răscumpărare de pe crucea Golgotei. De aceea noi putem s-o vestim liber. Împăcați-vă cu Dumnezeu! Primiți răscumpărarea, primiți vindecarea, primiți eliberarea și tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit în Isus Hristos, prin har. Pentru ca să putem spune: „În ziua mântuirii Domnul ne-a ajutat”. Dreapta Domnului rămâne înălțată și biruința Dumnezeului nostru trebuie să fie descoperită și va fi descoperită prin har. Pentru că Dumnezeu este adevărat și fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat. Pe crucea Golgotei Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*” Perdeaua din Templu s-a rupt, calea este liberă, sângele a fost pus și este pe scaunul harului. Iar noi putem propovădui harul, iertarea și vindecarea. Să spunem tuturor oamenilor: acceptați și primiți prin credință ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu! După aceea trebuie să se descopere și se va descoperi.

Apoi în Fapte 3 de la vers. 18 avem cuprinsul pe care l-a făcut Petru în a doua sa predică. În Fapte 3:18 bărbatul lui Dumnezeu spune următoarele: „*Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele...*”. Acesta este începutul mesajului. În Fapte 2 bărbatul lui Dumnezeu a cuprins tot: pocăința, credința, botezul, botezul cu Duhul Sfânt. Dar apoi el se referă la faptul că Dumnezeu a lăsat să se îplinească tot ceea ce a vestit în vremurile străvechi prin gura tuturor prorocilor Săi.

Scumpi frați și surori, în Vechiul Testament totul a fost prezis, iar noi o vedem în împlinire; așa a fost și la prima venire a iubitului nostru Domn. Noi deseori am accentuat acest lucru. Mai întâi a fost dată făgăduința în Cuvântul lui Dumnezeu, apoi credința în ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Este absolut necesar ca fiecare personal să știe și să simtă. „Domnul îmi vorbește mie prin Cuvântul Său”. Nu te mai preocupa de pedeapsă. Preocupă-te să-ți primești vindecarea. Pedeapsa a fost pusă asupra Lui. Din toată inima spune-I Domnului un mulțumesc. Blestemul care trebuia să te lovească a fost luat de peste tine. El S-a făcut blestem pentru tine. El a luat asupra Lui tot ceea ce trebuia să te lovească pe tine sau pe mine, și în rănile Lui suntem

vindecați. Tot ceea ce în Vechiul Testament a fost anunțat s-a întâmplat de la începutul Noului Testament.

Scumpi frați și surori, acest lucru îl poți reaminti în fiecare predică. Mai întâi a fost dată o făgăduință. Apoi credința în ceea ce Dumnezeu a făgăduit, iar după aceea împlinirea făgăduinței. Fratele Miskys a amintit că atunci când a fost exprimat pentru prima dată Numele Isus, Ioan Botezătorul a tresălit în pânțele mamei sale. Ce spune Sfânta Scriptură despre el? Spune că el a fost umplut de Duhul Sfânt din pânțele mamei sale. De ce? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a devenit realitate. El a fost un proroc făgăduit. În Vechiul Testament a fost dată făgăduința, iar apoi în Noul Testament a avut loc împlinirea ei. Scumpi frați și surori, înspre ce decurge totul? Spre ceea ce Îngerul Domnului i-a spus Mariei când i-a dat făgăduința. Permiteți-mi să accentuez: *Ferice de aceea* („Binecuvântată ești tu” – lb. germ.) *care a crezut*” (Lc. 1:45). Credința este fericirea, acolo este mântuirea. „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” (Lc. 1:38).

În acea clipă când noi credem făgăduințele lui Dumnezeu, credem ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, atunci se întâmplă că Duhul Sfânt vine asupra noastră și făgăduința devine o realitate divină. Noi trăim pocăința, trăim iertarea, întoarcerea la Dumnezeu, înnoirea, botezul cu Duhul Sfânt, vindecarea și eliberarea. Prin credință acceptăm și primim tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, iar apoi prin credință trăim aceasta prin har.

Să cuprindem despre ce este vorba acum. Înaintea revenirii lui Isus Hristos trebuie vestit întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Și așa cum am auzit în cuvântul din introducere, toți aceia care sunt din Dumnezeu vor auzi glasul lui Dumnezeu. Apostolul Ioan a putut spune: „Noi suntem din Dumnezeu. Cine este din Dumnezeu ne ascultă” (1 Ioan 4:6). Nu o spunem ca să criticăm, dar s-o spunem. Oricine dorește poate avea credința unei religii – și sunt multe confesiuni și religii pe întregul pământ – țări întregi au religia respectivă. Acolo creștinism, acolo ortodocși, dincolo anglicani, în alt loc luterani, toți sunt împraștiați în diferite țări și toți cred ceea ce spune biserica lor. Dar noi credem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. De aceea și în timpul nostru Cuvântul este încă valabil. Noi suntem din Dumnezeu, purtăm Cuvântul lui Dumnezeu și

predicăm Cuvântul lui Dumnezeu cu toate făgăduințele. Cine este născut din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Apoi vine și partea cealaltă: „Cine n-ascultă a căzut în duhul înșelătoriei”. Pe de o parte, este Duhul adevărului. Pe de altă parte, este duhul rătăcirii, mincinos și înșelător.

Scumpi frați și surori, să ne uităm pe întregul pământ. Nu este nimic altceva decât înșelătorie. Încotro conduce aceasta? Spre o mare dezamăgire. Nici n-am voie să mă gândesc la aceasta cum va fi la judecata din ziua de apoi? Ce vor răspunde toți reprezentanții diferitelor religii la judecata din ziua de apoi?

Scumpi frați și surori, noi accentuăm aceasta încă o dată. Înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos totul trebuie să fie adus într-o stare originală reaşezată. Trebuie să ieşim afară din robia babiloniană, să-L credem pe Dumnezeu, să acceptăm și să credem făgăduințele lui Dumnezeu, să trăim ceea ce ne-a dăruit El și prin har să ne punem de partea lui Dumnezeu, chiar dacă trebuie să mergem pe o cale plină de ocară și batjocură. Dar acesta este gândul principal pe care și Petru l-a scris în epistola lui. Nu este scris doar în Fapte 2 și 3, ci și în epistola lui a accentuat care este lucrul principal.

Citim din 1 Petru direct de la vers. 3: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie”*.

N-am primit doar iertare, ci ne-a născut din nou, am primit o viață nouă din Dumnezeu. Putem spune și acest lucru. Domnul și Răscumpărătorul nostru descoperit ca Fiu al lui Dumnezeu în trup, întâiul născut dintre mulți frați. Iar noi suntem născuți din nou la o nădejde vie, fii și fiice ale lui Dumnezeu. Atât de sigur cum prin înviere viața veșnică a ieșit la suprafață. Prin răstignire trupul a fost răstignit. Da, așa se întâmplă și cu noi. Dacă noi suntem răstigniți împreună cu Hristos, atunci omul nostru vechi este răstignit. De aceea Pavel a putut scrie: *„Am fost răstignit împreună cu Hristos...”* (Gal. 2:20). Dar prin înviere este mărturisit că viața divină este descoperită. De aceea accentul din 1 Pet. 1:3: *„prin învierea lui Isus Hristos din morți”*.

Apoi vers. 5: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi*”.

Dați-vă odată seama, acum două mii de ani a fost scris acest Cuvânt care acum se întâmplă: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință*”. Nu prin puterea proprie, ci de puterea lui Dumnezeu, puterea învierii. Răstigniți împreună cu Hristos, îngropați împreună cu El și tot împreună cu El înviați într-o viață nouă. „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință...*”. Prin credință. „*...pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi*”. Noi am ajuns și trăim în vremurile de apoi. Revenirea Domnului nostru este aproape. Iar noi, prin credință suntem păziți de puterea lui Dumnezeu și prin Duhul lui Dumnezeu suntem călăuziți, prin har. Am putea citi mai departe. Doresc să amintesc vers. 12, dar ar trebui să începem de la vers. 10.

1 Pet. 1:10: „*Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare*”. Ei au prorocit despre har, vindecare, mântuire și despre tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Ei au cercetat când aveau să se întâmple aceste lucruri, și apoi totul s-a împlinit.

Vers. 11: „*Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate*”.

Prin proroci totul a fost spus dinainte: suferințele Lui, moartea, învierea și ridicarea în slavă, și apoi ei au cercetat în ce vreme și împrejurări aveau să se întâmple aceste lucruri. Iar noi ne putem uita în urmă și putem vedea când și cum s-au întâmplat la prima venire a lui Hristos. Prin har putem vedea ce se întâmplă înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos.

Vers. 12: „*Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum (nu înainte) cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească*”.

Dumnezeul nostru a călăuzit și a condus lucrurile în așa fel pentru ca acum, la sfârșitul timpului de har să recunoaștem ce s-a

întâmplat la prima venire a lui Hristos, cum toate făgăduințele s-au împlinit. Iar acum noi putem vedea ceea ce face înaintea revenirii Lui și putem crede din inimă așa cum zice Scriptura.

Să nu uitați aceasta! Răscumpărătorul nostru n-a adus un mesaj teoretic. Ci El personal a venit, a luat locul tău și al meu. A luat asupra Lui și a purtat toate păcatele tale și ale mele, bolile tale și ale mele, durerile tale și ale mele. El a plătit prețul pe crucea Golgotei. Vă rog ca începând de astăzi să nu ne mai judecăm singuri și să nu mai întrebăm: „Doamne, de ce mi s-a întâmplat aceasta sau aceea?”. Ci pur și simplu, prin credință, să acceptăm și să primim: pedeapsa a fost pusă asupra Lui pentru ca eu să am pace. Voi știți, când începi să te judeci singur n-ai pace. Fiindcă atunci te gândești la una, la alta, și întrebi: «de ce aceea?», «de ce cealaltă?». Dar pedeapsa a fost pusă asupra Lui pentru ca noi să avem pace cu Dumnezeu. Apoi accentul puternic este pus că prin rănilor Lui ne-a fost dăruită vindecarea. Răscumpărătorului nostru care S-a îngrijit de totul, care a venit la noi și a luat totul asupra Lui și a plătit prețul, Lui Îi aducem mulțumirea, cinstea și închinarea, din toată inima și din tot sufletul, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Să ne ridicăm, să cântăm și să ne rugăm. Îi aducem mulțumire Domnului. Așa o credem, așa este scris și o credem din toată inima. Acum ne plecăm capetele și rămânem respectuoși înaintea Feței lui Dumnezeu. Noi știm că Domnul vine. El a dat făgăduința, și noi credem fiecare făgăduință. De aceea este serioasă vestirea și tot ce aparține de mântuirea noastră: să trăim pocăința, întoarcerea la Dumnezeu, botezul, nașterea din nou, înnoirea, botezul cu Duhul Sfânt și tot ceea ce aparține.

Vă rog să luați la inimă și acest lucru! Domnul nostru n-a venit doar ca să ne mângâie, ci El a dat făgăduința: cine crede în Mine...În acea clipă când noi auzim mesajul divin și îl credem din toată inima, prin har putem accepta și trăi iertarea, vindecarea, eliberarea, totul.

Iertați-mă dacă repet și accentuez acest lucru. Domnul nostru n-a venit ca să ne prescrie o rețetă și să ne spună: „Puteți reveni peste trei săptămâni”. Nu și încă o dată nu! Toți care au venit la Domnul au trăit iertarea, vindecarea, eliberarea, mântuirea, au trăit tot ceea ce au avut nevoie. Așa este scris și așa se va întâmpla din nou. Trebuie să fie așa

și așa se va întâmpla. Domnul nostru nu doar vine și ne promite ceva. El ne mângâie, ne încurajează. Să credeți și voi veți vedea slava lui Dumnezeu, voi veți vedea confirmarea făgăduinței Cuvântului. Pentru că așa este scris: „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!*” (Evrei 13:8). Și astăzi El nu trimite pe nimeni acasă așa cum a venit. Astăzi El ne-a vorbit prin Cuvântul Său. Astăzi prin credință noi primim iertarea, primim vindecarea și eliberarea. Acum vă rog ca toți să ne închidem ochii, să ne deschidem inimile. Toți aceia care doresc să fie incluși în această rugăciune să ridice scurt mâna. Slavă Domnului!

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, pe cât de sigur toate mâinile sunt ridicate, pe atât de sigur Tu ne-ai vorbit prin Cuvântul Tău. Cuvântul Tău a ajuns la noi, iar noi l-am crezut din inimă și l-am primit. Fie ca toți să accepte și să primească iertarea, vindecarea și eliberarea prin puterea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Credeți, încredeți-vă în El și o puteți lua cu voi la casele voastre. În Domnul nostru Isus Hristos, Dumnezeu ne-a dăruit salvarea sufletului, iertarea păcatelor, eliberarea, vindecarea, prin har. Prin crucea Golgotei s-a întâmplat. Iar noi, astăzi putem vesti Evanghelia deplină, mântuirea deplină.

Câți sunt astăzi pentru prima dată în acest loc? Vă rog ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Fie ca să nu fie și ultima dată. Dacă mai sunt persoane în mijlocul nostru care au nevoie de o încurajare, de o îmbărbătare să vină în față ca aici noi se ne rugăm pentru voi și împreună cu voi. Dacă doriți să fiți îmbărbătați în credință atunci veniți în față. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru!

Așa cum a fost în zilele Domnului nostru, în zilele apostolilor, în zilele fratelui Branham, că toți aceia care au auzit Cuvântul și au crezut ei au trăit salvarea, vindecarea, eliberarea tot așa este și în această seară în mijlocul nostru. Domnul este prezent. El ne-a dăruit Cuvântul. Voi ați primit Cuvântul prin credință puteți să-l luați cu voi acasă și să primiți lucrul de care aveți nevoie și pentru care v-ați rugat. Credeți acum, rugați-vă și primiți. Iar noi ne rugăm împreună cu voi.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu astăzi ești același. Noi Îți mulțumim din toată inima. Pe acela care vine la Tine Tu nu-l vei izgoni afară. Nu! Tu îi dăruiești iertare, eliberare, vindecare. Voi toți

care sunteți aici, prin credință primiți iertarea păcatelor voastre, eliberarea de tot ce vă leagă! Primiți vindecarea bolilor voastre! Primiți-o astăzi de la Dumnezeu în Numele lui Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Spuneți „Aleluia!”. Aleluia! Aleluia! Slavă Dumnezeului Celui viu! Laudă Dumnezeului Celui viu! Aleluia! Slavă Dumnezeului nostru! Aleluia!

Fiți binecuvântați! Voi ați primit lucrul pentru care noi L-am rugat pe Domnul nostru. Această zi va intra în istoria mântuirii și în istoria vieții voastre. Astăzi voi ați luat decizia corectă înaintea lui Dumnezeu. Voi ați venit la Domnul cu rugămintea pe care I-ați adresat-o Lui și prin credință ați primit. Spuneți cu toții un „Amin”. Amin.